

Ole Sohn (SF):

Nu har vi i SF den principielle opfattelse, at lovforslag skal forberedes grundigt i ordførerkredsen, hvilket indebærer, at høringssvarene skal runddeles i god tid forud for en første behandling, men eftersom jeg er kommet i mit gavmilde hjørne, vil jeg sige, at der selvfølgelig ingen regel er uden undtagelse, og undtagelsen vil så gælde lovforslaget her. Jeg skal herved meddele, at vi på trods af omstændighederne kan støtte lovforslaget om nedlæggelse af Udbyttedelingsnævnet.

Søren Søndergaard (EL):

Enhedslisten er arg modstander af bureaukrati og overflødige nævn. Samtidig kan vi konstatere, at regeringen siden sin tiltrædelse har lavet en omfattende beskydning af stort set alt, hvad der kan krybe og gå af råd og nævn. Så er det jo sådan, at når man skyder med spredehagl, rammer man jo også plet i enkelte tilfælde, og det er sket her. Nedskydningen af Udbyttedelingsnævnet kan måske ikke direkte kaldes et pletskud, men i modsætning til en del andre sager, vi har haft til behandling, er der i hvert fald ikke tale om noget vådeskud.

Det er i virkeligheden en helt anden grund, der gør, at Enhedslisten kan støtte det her forslag, og den er, at vi aldrig nogen sinde har forstået, hvorfor de mennesker, der producerer værdierne i samfundet, overhovedet skal dele udbyttet med nogen som helst andre, f.eks. kapitalejerne. Så det er yderligere en grund til, at det her nævn skal nedlægges – jo før, jo bedre.

Ole M. Nielsen (KRF):

Det var sjovt. Jeg har aldrig tænkt på det, hr. Søren Søndergaard bragte frem der.

Jeg var egentlig glad for Ole Vagn Christensens historiske belæring, for jeg var ikke kommet så langt tilbage. Jeg var ikke kommet længe tilbage, end jeg kom til at tænke på Økonomisk Demokrati, for det kunne det jo også minde om. Men jeg tænkte: Nej, det har vi jo fået gennemført. Det hedder bare ikke sådan, men det har vi jo. Det hedder noget andet nu.

Vi kan støtte forslaget her.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg takker for tilslutningen til det her lovforslag. Det glæder mig, at revolutionære, reformister, liberalister, konservative og alle andre kan samles om et fælles forslag. Tak for tilslutningen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning**Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 125: Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Forenkling af arbejdsgiveres betaling af ATP af sygedagpenge).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 27/2 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Flemming Oppfeldt (V):**

Dette lovforslag har to fordele:

For det første styrker vi de danske virksomheders konkurrenceevne. Når virksomhederne ikke skal betale dobbelt bidrag til ATP for medarbejdere under sygdom, er det en omkostning, som produktionen lettes for. Derved styrker vi de danske varers og tjenesteydelsers konkurrenceevne. Det er et led i den plan, som sikrer flere job og mere velfærd her i landet. På sigt vil det jo også være med til at sikre grundlaget for fremtidens pensioner.

For det andet, og det er mere væsentligt, så vil afskaffelsen af tillægsbidraget for sygedagpenge betyde, at virksomhederne spares for en masse administrative udgifter. Det er beregnet fra Beskæftigelsesministeriets side, at den administrative lettelse vil udgøre over 100.000 arbejdstimer. Tænk, hvad vi kan få af velfærd for 100.000 arbejdstimer ved at flytte folk fra papir og beregninger til service og produktion!

Det er sådan med denne her byrde ligesom med næsten alle andre administrative byrder, at

den belaster de mindste virksomheder tungest, og dermed er den også med til at fremme centraliseringsudviklingen i vort samfund.

Kl. 15.15

Alt i alt er det godt forslag. Her er tale om endnu en overflødig regel, der afskaffes, og der er tale om, at vi gør de danske arbejdspladser stærkere i den internationale konkurrence. Venstre kan anbefale forslaget.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hr. Flemming Oppfeldt glemte at fortælle, hvem der skal bære byrderne i det her lovforslag. Er hr. Flemming Oppfeldt enig i, at de byrder skal bæres af nogle af de dårligst funderede, og at disse lønmodtagere vil få en ringere pension? Det passer måske godt til, at man er den lille mands parti. Man tager i hvert fald fra ham. Det kan også være, at det er det bibelske ord, der gør sig gældende.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg vil godt fortælle, hvem der kommer til at høste frugterne af det her forslag, for det bliver den lille mand. Det er nemlig dem ude på de mindste virksomheder, som har de største administrative byrder, dem, der kæmper hårdt i konkurrencen, og som har sådan en byrde som denne her, der vil komme til at høste frugten af denne her lettelse. Og det vil øge mulighederne for, at deres arbejdsplads kan blive bevaret i konkurrencen specielt med de store virksomheder, som har det meget nemt med de offentlige administrative byrder i forhold til de små virksomheder.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hr. Flemming Oppfeldt svarede ikke på spørgsmålet. Derfor må jeg stille det igen.

Er det rigtigt, at det her forslag rammer de svagest funderede pensionister, når man taler om dem, der har en egentlig arbejdsmarkeds-pension? Det er et enkelt spørgsmål, og alt det andet kunne måske løses på andre måder end den måde, regeringen har foreslået. Det, vi må vide, er: Er det rigtigt, at den lille mands parti arbejder for, at de pensionister, som er omfattet af det her forslag, skal have ringere forhold?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Til Socialdemokratiets ordfører, hr. Ole Vagn Christensen, vil jeg bare sige: Vi opfatter det her lidt bredere end blot et spørgsmål om en marginal indbetaling af et bidrag til en pension.

Vi opfatter det her som et spørgsmål om, at virksomhederne bliver mere konkurrencedygtige, at vi kan bevare virksomhederne, at virksomhederne skaber velstand, og det er grundlaget for fremtidens pensioner. Hvis vi ikke har nogen virksomheder her i landet til at skabe noget nyt, så forsvinder grundlaget jo også for de pensioner og den velfærd, vi skal nyde om 10 og 20 år.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jamen hvis det er en virksomhedsstøtteordning, en erhvervsstøtteordning, hvorfor er det så ikke de bedst stillede lønmodtagere, som skal finansiere det? Hvorfor skærer man ikke 10 kr. hos folk, der tjener over 150 kr. i timen eller over 100 kr. i timen, eller finder en anden måde at tage fra dem, der har mest, hvis det virkelig er sådan, at man vil lave en erhvervsstøtteordning? Hvorfor finder man på at tage fra dem, der har mindst? Det forstår jeg simpelt hen ikke.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg har overhovedet ikke nævnt noget om en erhvervsstøtteordning. Jeg har bare nævnt noget om, at det bedste, det offentlige kunne gøre, ville være at lade være med at lægge så mange hindringer i vejen for de virksomheder, der skal udvikle vores produktion. Det er det, jeg har nævnt.

Jeg sagde, at det væsentligste i det her forslag er lettelsen af den administrative byrde. Det sagde jeg i min ordførertale, og det står jeg ved.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Men det ændrer jo ikke ved, at når så Socialdemokratiets ordfører, hr. Ole Vagn Christensen, fuldstændig korrekt påpeger, at det her vil ramme den allerdårligst stillede gruppe overhovedet på arbejdsmarkedet, forklarer hr. Flemming Oppfeldt det med, at det er i orden, fordi det vil give flere arbejdspladser, når der ikke er så store byrder på virksomhederne, og derfor er det i virkeligheden en god ordning.

Kl. 15.20

Men hvorfor så ikke lave det på en sådan måde, at det ikke er de dårligst stillede, der kommer til at betale? Man kunne jo have stillet et forslag om, at de blev kompenseret på en anden måde, og hvis man vil have pengene i kassen, kan man finde en gruppe, der har nok, og tage fra den.

Hvorfor laver man en ordning, som betyder, at det er de dårligst stillede, der kommer til at betale for denne her regelforenkling?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg tror, at det er et ganske simpelt regnestykke. Det, der kommer ind, det, som man kan sige, virksomheder i dag bliver bebyrdet med økonomisk, er et minimalt bidrag, som i dag gives ekstra til pensionen.

Hvis man ser i forslaget, er det jo et meget, meget beskedent beløb, vi her taler om, jeg vil næsten sige hundrede tusinder kroner og ikke millioner af kroner, men for at kunne inddrive det beløb, skal man i den grad sætte folk på overarbejde. Den lille selvstændige skal sidde derhjemme om aftenen og forsømme sin familie, og de andre skal bruge en meget stor mængde timer på at køre det administrative forløb.

Der er ikke nogen proportion. Der er ikke noget fornuftigt forhold mellem de to elementer. Det er derfor, vi ønsker ordningen afskaffet.

Ole Vagn Christensen (S):

Virksomhederne skal have regelforenklinger og mindre bureaukrati. Det lyder jo tillokkende og fornuftigt på papiret, men Socialdemokratiet skal være de første til at rette søgelyset mod, at den politik, som regeringen nu fremlægger i forhold til virksomhedernes indbetaling af ATP, i realiteten får økonomiske konsekvenser for medarbejderne.

Det er udmærket, at der tages initiativer for at forbedre erhvervslivets konkurrenceevne, men det er absolut ikke acceptabelt, at det skal ske ved at forringe pensionsordningerne for lønmodtagerne.

Det fremsatte lovforslag er særlig tankevækkende set i lyset af, at regeringen gentagne gange har fastslået, at mangel på kvalificeret arbejdskraft er et af samfundets største problemer i fremtiden. Hvordan kan det så være, at den samme regering igen og igen tager initiativer, som forringer vilkårene for mennesker i arbejde?

Socialdemokratiet mener, at regeringen i stedet burde lægge sig i selen for at gøre det så attraktivt som muligt at få folk i arbejde. Det sker altså ikke ved at udhule pensionsordningerne. Når det tilmed skal gå ud over de medarbejdere, som bliver ramt af sygdom og deslige, så er det ganske enkelt uanstændigt. Det harmonerer slet ikke med intentionerne om det rummelige arbejdsmarked.

Det er helt klart en model, som vi socialdemokrater ikke kan spille med på. Vi konstaterer, at forslaget ligger helt i tråd med det, vi frygtede at kunne forvente af en borgerlig regering, nemlig at den først og fremmest tænker på at tilgodese sine primære vælgere i stedet for at tænke på hensynet til medarbejdernes fremtid.

Det er slet ikke gået op for Venstre endnu – det kunne vi jo høre på hr. Flemming Oppfeldt – at en hel del lønmodtagere har vist Venstre tillid. Jeg håber, at de efter at have set dette forslag i hvert fald bliver klar over, hvad det er regeringen i virkeligheden udøver af gerninger.

Det, der bliver interessant, bliver jo også at høre, hvordan det forholder sig med regeringens parlamentariske grundlag, Dansk Folkeparti, som jo har slået sig op på, at de er den sociale garant. Vi kan alle huske fru Pia Kjærsgaards storslåede løfter i valgkampen.

Kan det virkelig være rigtigt, at dette parti nu vil medvirke til at overføre 8,9 mio. kr. til aktionærer og virksomhedsejere og tage dem fra de kommende pensionister, som i mange tilfælde er de svagest funderede? Ja, vi må jo vente og høre, hvad Dansk Folkeparti har at svare herpå. Usmageligt er det i hvert fald, hvis det skulle være tilfældet.

Ingen tvivl om, at vi socialdemokrater har stor forståelse for, at vi alle må gøre, hvad vi kan, for at der er så få byrder som muligt, men det må jo også gælde lønmodtagerne, og det er, som om regeringen glemmer dette i deres iver for at lette omkostningerne for erhvervslivet.

Hvis der ikke kan findes kompensationsmulighed, således at kommende lønmodtageres pensionsforhold ikke forringes, må vi socialdemokrater tage afstand fra det fremsatte lovforslag.

Kl. 15.25

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg bliver nødt til at spørge hr. Ole Vagn Christensen, også for at få en fornemmelse af, hvad hans vurdering er af, hvad der er rimeligt, og

hvad der er urimeligt: Hvis man nu bruger 1 krone i administration på at kræve nogle penge op, lad os sige, at man kan få 100 kr. for hver krone, man bruger i administration, så ville vi være flere her i Folketingssalen, som godt kunne forsvare det og sige, at det er fornuftigt at give 1 kr. ud for at få 100 kr. ind, men hvis nu man kun fik 10 kr. ind, ville det så være et fornuftigt forhold?

Hvis det er, som det ligger her, hvor man skal bruge 100.000 timer svarende til 20 mio. kr. for at kræve 13 mio. kr. ind, er det så et fornuftigt forhold? Det vil sige, at for hver krone, man bruger, får man 70 øre ind.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg vil gerne spørge hr. Ole Vagn Christensen, om hr. Ole Vagn Christensen er sikker på, at han ikke overdriver lidt rigeligt, når han siger, at dette er noget, som rammer landets svageste, underforstået at de bliver virkelig hårdt ramt på deres pensioner på grund af det her.

Er hr. Ole Vagn Christensen ikke klar over, at det kun er tillægsbidraget? Arbejdsgivernes normale ATP-bidrag bliver betalt, men det er altså tillægsbidraget af sygedagpengene, der ikke betales.

Det giver en direkte besparelse på 12 mio. kr. om året, hvis vi sammenlægger offentlige og private arbejdsgivere. Hvis man prøver at dividere det med det antal lønmodtagere, som formentlig kunne være omfattet af det, bliver det jo ganske, ganske få kroner om året, som de i gennemsnit over et opsparingsforløb frem til deres pensionsalder ville have fået indbetalt mere.

Det vil sige, at man uden at have tallet kan sige til sig selv, at det vil være en marginal ændring af pensionsopsparingen som følge af det her forslag, men til gengæld vil det være en væsentlig og betydningsfuld administrativ lettelse, især for de mindre virksomheder.

Ud fra den vurdering kan hr. Ole Vagn Christensen så ikke være enig i, at så er det måske alligevel meget rimeligt at gøre det?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Ja, og det beløb, som hele befolkningen sparer, er kun en lille smule større end det, man så tager fra de svageste pensionister.

Jeg må indrømme, at jeg synes, at det, hr. Oppfeldt og for den sags skyld også hr. Barfoed kommer med, er tyndt. Jeg vil spørge hr. Ole

Vagn Christensen, om det ikke er en omfordeling, det handler om her. Det er i hr. Flemming Oppfeldts udlægning hele Danmarks befolkning, der sparer 20 mio. kr., men det er den svageste gruppe, der sætter de 13 mio. kr. til.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg vil sige til hr. Ole Vagn Christensen, at på dette område er det ubetydelige beløb. Det er tillægs-ATP, der bliver indbetalt, og det er både fra højtlønnede og lavtlønnede, at der bliver indbetalt ATP på den måde her. Det er ikke bare de dårligst stillede, der mister lidt. De højtlønnede, der får indbetalt dobbelt ATP, mister også lidt.

Men jeg vil ikke udelukke, at Dansk Folkeparti vil være med til på et eller andet tidspunkt at kigge på en kompensationsordning, som hr. Ole Vagn Christensen nævnte.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Ole Vagn Christensen, som får lidt ekstra tid til besvarelse.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Nu tror jeg nok, at jeg har mere forstand på, hvordan man holder på sedlerne og lader kronerne rulle, end hr. Flemming Oppfeldt har. Jeg har i hvert fald altid lært at leve efter det princip. Den virksomhed, hvor jeg var tillidsmand gennem 18 år, er et af de to slagterier, der nu er tilbage, så jeg tror også, at jeg har været med til at sætte mine spor, når det gælder, hvordan man sådan set tænker klogest.

Og jeg må jo sige, at hvis jeg havde været i den situation, at jeg havde givet noget til nogen, der var rigere, og så taget det fra de svageste, havde jeg nok ikke stået her, hvor jeg står i dag, og så havde jeg nok ikke haft det forløb. Derfor kan jeg overhovedet ikke gå ind på den tankegang, som hr. Flemming Oppfeldt stiller op her.

Kl. 15.30

Jeg må erkende, som det er blevet sagt, at det er små beløb, men de bliver taget fra de svageste. Og det kan da ikke være rigtigt, må jeg sige til hr. Bent Bøgsted og for den sags skyld også til hr. Lars Barfoed, at man går hen og tager fra de allersvageste for at få løst nogle problemer.

Det havde klædt regeringen, hvis man havde lagt en kompensationsordning op og havde sagt, at vi selvfølgelig skal sørge for, at der ikke sker en forringelse. For der er da ikke nogen, der kan have noget imod, at man laver nogle admi-

nistrative lettelser. Det er der aldrig nogen, der har haft noget imod.

Men det, det handler om, er: Kan det virkelig være rigtigt, at det er de svagest funderede pensionister, man vil ramme? Når jeg siger de svage, mener jeg dem, der er berørt af sygdom, dem, der er berørt af ulykke, dem, der er på barsel. Derfor må jeg altså sige, at det er et ækelt forslag i sin konstruktion, og jeg synes faktisk ikke, I kan være det bekendt.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg må gøre opmærksom på, at det ikke er i orden med direkte tale.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Hr. Ole Vagn Christensen siger, at han ikke vil gå ind på Venstres tankegang. Det tror jeg, at hr. Ole Vagn Christensen bliver nødt til, for det her er jo en moderne molbohistorie.

Nu må vi gøre det op på denne her måde: Vi har en værdi på 13 mio. kr. For at kræve de 13 mio. kr. ind, så vil vi bruge 20 mio. kr. Det er nemlig sådan med et slag på tasken den administrative byrde. Er det rimeligt, at for at redde 13 mio. kr., så ødelægger man 20 mio. kr.? Det er da en moderne molbohistorie.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg vil bare lige sige, at hr. Ole Vagn Christensen antyder, at Dansk Folkeparti tager fra de svage. Det synes jeg, at Socialdemokratiet skulle have tænkt over, dengang de rørte ved efterlønnen.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Nu er efterlønnen ikke til diskussion her, og jeg tror ikke, at Folketingets forretningsorden tillader, at jeg bringer det ind under behandlingen af dette lovforslag. Men der er måske kommet nogle nye regler i forretningsordenen end dem, jeg hidtil er blevet belært om?

Så må jeg sige til hr. Flemming Oppfeldt: Det er ikke en rimelig måde at forsvare, at man tager noget fra de svageste for at give til de bedre stillede. Det er ikke en rimelig måde at komme herop og snakke om, hvad det koster at administrere. Det må vi jo finde løsninger på, men resultatet er, at det er den lille pensionist, det rammer. Det er den svage lønmodtager, der har været syg, der har været ramt af ulykker, og den, der

har været på barsel, det rammer. Det er det, jeg anfægter.

Det er ikke, om vi kan finde nogle anderledes administrative ordninger, men det er, at man ikke vil lave kompensationsordninger for disse mennesker. Det er det, vi finder er fuldstændig ækelt, ulækkert og slet, slet ikke smagfuldt.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg må konkludere, at hr. Ole Vagn Christensen ikke tilbageviser mit regnestykke.

Folketinget har altså lavet sådan en lovgivningsmaskine, en slags levende dinosaur, der går og guffer 7 mio. kr. i sig netto om året, værdier, der bare bliver ødelagt, og det synes hr. Ole Vagn Christensen er o.k. Hvis det er fordelingspolitik, så kunne man jo gøre det et andet sted. Man kunne gøre det nemmere, man kunne gøre det billigere, hvis det endelig var det, man ville have igennem.

Kl. 15.35

Men man burde se det her som en regelforklaring for sig og så sige: Det er en overflødig regel, væk med den. Så må vi et andet sted slås om, hvordan det fordelingspolitiske skulle være.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Hr. Ole Vagn Christensen fremturer, synes jeg, meget voldsomt og kalder det ulækkert og bruger en række andre tillægsord om lovforslaget, fordi hr. Ole Vagn Christensen siger, at det her er noget, som rammer de svage, og man må forstå, med den stemmeføring og de udtryk, hr. Ole Vagn Christensen anvender, at det rammer den pågældende gruppe ganske voldsomt.

Så vil jeg gerne spørge hr. Ole Vagn Christensen, om hr. Ole Vagn Christensen har regnet på, hvad det er for nogle konsekvenser det kan få for nogen overhovedet. For mig at se er det helt marginalt, det her kommer til at ramme nogle, og set i forhold til de væsentlige administrative lettelser, der skabes for de små virksomheder, er der en meget fin balance i det her forslag.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

De to spørgsmål var næsten identiske. Hr. Flemming Oppfeldt talte om fordelingspolitik. Hr. Lars Barfoed talte om konsekvenser.

Til hr. Lars Barfoed: For mig er selv en lille konsekvens, som rammer nogle, en urimelighed og en modbydelighed. Hvis man ville have gjort

noget på det her område, som hr. Flemming Oppfeldt siger, så var man jo begyndt med at skrive, at vi selvfølgelig sørger for, at der ikke sker en udhuling af pensionerne ved den omlægning, vi her foretager omkring ATP.

Men det er jo ikke det, regeringen har skrevet. Regeringen har vist sit sande ansigt, og nu vil man have mig til at stå her og sige, at det er så små beløb, at det ikke betyder noget. Jeg mener, at hver eneste krone, som de her mennesker kan se frem til, at de får i pension, ser de frem til med glæde. Og de har ikke for meget, og de får heller ikke for meget i fremtiden, sådan som tingene ser ud.

Så der er altså ikke noget belæg for, at de skal have nedskåret deres pensioner.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Lars Barfoed for en kort bemærkning – og den sidste.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Man skal jo også sige noget, når man kan sige noget anerkendende, så jeg vil gerne sige tak til hr. Ole Vagn Christensen for, at vi nu i hvert fald er enige om, at det er en lille konsekvens, det her har.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg sagde til hr. Lars Barfoed, at hver eneste krone betyder noget for de her mennesker. Så kan det godt være, at hr. Lars Barfoed vurderer det til at være en lille konsekvens set i forhold til den økonomi, han er i stand til at præstere også ved sin pensionsalder. Vi ved jo også, at der tidligere er foregået en omfordeling også i dette Folketing omkring det særlige pensionsbidrag, som i hvert fald ikke har gjort kronerne færre hos hr. Lars Barfoed.

Derfor må jeg sige til hr. Lars Barfoed, at det med, om beløbene er små, afhænger altså af, hvor man står. Jeg tror, at de her pensionister anser dem for at være store.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Ole M. Nielsen som ordfører.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg takker, fordi jeg har fået lov at rykke frem i ordførerrækken.

Hvis jeg forstår det her rigtigt, så handler det om, at arbejdsgiver indbetaler en ekstra gang 2

ugers ATP, fordi der ikke indbetales pensionsbidrag af sygedagpenge. Det er vist nok rigtigt forstået.

Hvis det så er rigtigt, som det er postuleret, at det koster 20 mio. kr. at administrere den ordning, så er det selvfølgelig for tosset, hvis den kun betyder 13 mio. kr. for pensionisterne.

Men de 20 mio. kr. er altså heller ikke mere end 50 pct. mere, end de 13 mio. kr. til pensionisterne er, og der er altså mange, mange flere mennesker, der sparer de 20 mio. kr. i administration end de pensionister, som mister de 13 mio. Sådan må det være.

Kl. 15.40

Hvis det er rigtigt, er det altså en utrolig dårlig sag det her. Så må Dansk Folkeparti og regeringspartierne altså kunne finde den smule penge på en anden måde. Det kan simpelt hen ikke være rigtigt, at man tager 13 mio. kr. fra nogle pensionister, der har været så uheldige at have en sygdomsperiode, for at spare 20 mio. kr. Og de 20 mio. kr., som hr. Flemming Oppfeldt siger, kommer jo hele samfundet til gode, fordi det forbedrer erhvervslivets konkurrenceevne, og det er dem, der skal lave guldæggene til os alle sammen, det er helt rigtigt.

Men der er jo tale om en omfordeling, hvor man tager 13 mio. kr. fra de svageste og giver 20 mio. kr. til fordeling mellem os alle sammen, hvilket er lig med ingenting.

Jeg synes, det er en dårlig sag for regeringen, men lad os snakke om det, når vi kommer til udvalgsarbejdet.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Bent Bøgsted som ordfører.

Bent Bøgsted (DF):

Det her lovforslag er en del af finansloven for 2002, hvor regeringen har fremsat forslag om at afsætte 500 mio. kr. til en konkurrenceevnepakke. Den finanslov har Dansk Folkeparti støttet.

Forslaget drejer sig om den del, der forenkler arbejdsgivers administration ved indbetalinger af ATP-bidrag af sygedagpenge. Hidtil har arbejdsgiver indbetalt dobbelt ATP, når der udbetales sygedagpenge under de første 2 ugers sygdom, også kaldet arbejdsgiverperioden. Fremover skal der kun indbetales enkelt ATP-bidrag af sygedagpenge for de første 2 uger. For sygdom ud over 2 uger ændres der ikke på noget.

Det vil jo give en meget stor administrativ letelse for arbejdsgiverne, både private og offentlige, og det er positivt, da der efterhånden er op-

bygget en stor administrativ byrde, og det er blevet for meget.

Dansk Folkeparti støtter forslaget.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg har tre spørgsmål til hr. Bent Bøgsted: For det første vil jeg høre, om det er korrekt forstået, at hr. Bent Bøgsted heroppefra for lidt siden gav tilsagn om, at Dansk Folkeparti ville være med til at finde en anden måde at kompensere dem, der bliver ramt af det her, på.

For det andet vil jeg spørge: Også hr. Bent Bøgsted brugte i sin argumentation, at der var tale om et meget lille beløb. Kan hr. Bent Bøgsted ikke fortælle, hvad det er, han opfatter som et meget lille beløb for dem, der bliver ramt af det her?

Og for det tredje: Hr. Bent Bøgsted snakkede om store administrative besværligheder ved det her. Kan hr. Bent Bøgsted ikke være venlig at konkretisere, hvori de store administrative besværligheder består.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Til hr. Søren Søndergaard: Det er korrekt, at jeg sagde, at vi ikke ville være uvillige til at være med til at kigge på muligheder vedrørende en kompensation. Det kommer an på, hvilke muligheder der byder sig.

Med hensyn til konsekvenserne i form af mistede indtægter, hvis man tager ATP-indbetalinger for 14 dage, så kan man sige, at når skatten har været der og diverse ting, og når man skal ud og bruge pengene med moms og det hele, så bliver det egentlig til et meget lille beløb for den enkelte. Jeg ved nok, at mange bække små gør en stor å, men for den enkelte er det ikke ret store beløb, det drejer sig om.

Det sidste, der blev spurgt om, kan jeg ikke lige huske.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Den tredje ting, som hr. Bøgsted ikke nåede, var spørgsmålet om, hvad det egentlig var for store administrative besværligheder for virksomhederne.

Men kunne vi ikke få nogle tal på, for det der med, at det ikke er nogen ting, tror jeg er et meget relativt begreb i forhold til, hvad man tjener, og over, hvor mange år det ses, osv. Altså vi har

jo også set skiftende regeringer, der argumenterede for, at 2.000 kr. om året ikke er noget særligt. Nej, men for en pensionist er det altså det, man har at gøre godt med, hvis fjernsynet går i stykker. Så er det de 2.000 kr., man skal købe et nyt fjernsyn for.

Så kunne vi ikke få at vide, hvad det er for en størrelsesorden, vi snakker om.

Kl. 15.45

Så ved jeg ikke helt, hvad hr. Bent Bøgsted mener med, hvis mulighederne byder sig for at kompensere denne her gruppe. Problemet er jo lidt, at Dansk Folkeparti fuldstændig har bundet sig til regeringen og lovet under ingen omstændigheder at være med til at lave nogen forbedringer for de dårligt stillede uden om regeringen, så hvordan skulle de muligheder opstå? Det ville også være interessant at høre.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Hvis nu vi starter med kompensationsmulighederne. Det kunne jo godt tænkes, at regeringen kom med et eller andet forslag om en eller anden kompensation, som vi kunne blive enige om her i Folketinget. Det vil jeg da ikke udelukke.

Når hr. Søren Søndergaard henviser til, at vi har bundet os til regeringen, så kunne det jo også være, at hr. Søren Søndergaard eller andre kunne komme med forslag, som var spiselige for regeringen, som vi kunne støtte. Det var også en mulighed.

Med hensyn til at det er et lille beløb, så ved jeg godt, at der selvfølgelig kan være enkelte tilfælde, hvor en person er syg 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 gange pr. år, og så bliver det selvfølgelig til lidt mere. Men generelt er den enkelte arbejder egentlig ret stabil på arbejdsmarkedet og har normalt kun en enkelt sygeperiode, der løber op i 14 dage. Det er ikke særlig udbredt, det var det i hvert fald ikke dér, hvor jeg var. Så ved jeg godt, der er enkelte, der har længere sygdomsperioder.

Og om administrationen: Jamen hver eneste gang der er et stykke papir, der skal udfyldes, er der en kontordame, der sidder inde på et kontor og skal udfylde papirer og skrive på computer og printe ud og sende af sted. Der er også mange andre eksempler på for meget administration, som vi godt kunne skære væk.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Lars Barfoed som ordfører.

Lars Barfoed (KF):

Dette forslag skal jo ses som et led i regeringens samlede bestræbelser for at lette virksomhedernes administrative byrder, og derfor er det et rigtig godt forslag og et forslag, som trækker i den rigtige retning. Det siger jo sig selv, at forvaltningen af udbetalingen af tillægsbidraget i de første 2 uger af sygedagpengeforløbet for hver sygeperiode giver ganske meget administration for virksomhederne, hvilket også er dokumenteret i det materiale, der foreligger i forarbejderne til lovforslaget.

Samtidig må man på trods af det, vi har hørt i debatten indtil nu, konstatere, at det er vanskeligt at se, for ikke at sige umuligt, at dette forslag overhovedet skulle have mærkbare negative konsekvenser, selv om det naturligvis indebærer for ganske få en lidt mindre, men normalt helt marginalt mindre, pension som følge af den manglende pensionsindbetaling af tillægsbidraget af dagpengene i de 2 første uger af en sygeperiode.

Når man så sætter det lidt i relief og tænker på, hvordan skiftende socialdemokratiske regeringer gennem årene har øget skattetrykket for ganske almindelige mennesker i dette land og for pensionister og dermed har ramt deres muligheder for at sidde i deres egen bolig, købe deres egen bil og i det hele taget have en fornøftig indkomst tilbage efter skat, så må man sige, at det her i hvert fald er marginaler. I betragtning af denne regerings samlede bestræbelser på i første omgang at fastholde skattetrykket og siden lette skattetrykket for almindelige mennesker, er det så åbenlyst, at de samlede konsekvenser af denne regerings politik vil betyde en forbedring af økonomien for almindelige mennesker. Socialdemokratiet har derimod igennem årene øget skattebyrden år for år til skade for almindelige mennesker og ikke mindst til skade for folk med beskedne pensioner.

Så balancen i dette forslag er rigtig fin, fordi det som sagt letter de administrative byrder for virksomhederne som et led i de samlede bestræbelser på at gøre det, og det vil bidrage til at skabe mere velfærd her i samfundet og dermed bidrage til også at skabe mere velfærd for de svageste i samfundet.

Så Det Konservative Folkeparti kan fuldt ud støtte dette forslag.

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det var et interessant indlæg, vi fik her fra hr. Lars Barfoed, og det var det på grund af den opstilling, der her kom frem.

Så vidt jeg husker, har vi ikke haft højere skatter, end da hr. Lars Barfoeds tidligere regering under Schlüters ledelse med hr. Anders Fogh Rasmussen som skatteminister havde ledelsen her i landet. Siden har det arbejdet sig nedad, så derfor synes jeg nok, at det angreb, som hr. Lars Barfoed kom med her, er et urimeligt angreb.

Der står i beskæftigelsesministerens fremsættelsestale, og det er sådan set den, jeg har holdt mig til, at det vil indebære en forringelse af den ansattes pensionsforhold ved sygdom. Det står der klart og tydeligt, og det håber jeg ikke at De Konservative render fra. Man forringer med åbne øjne forholdene for pensionisterne.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Først føler jeg lige trang til at rette hr. Ole Vagn Christensen en smule, forstået på den måde, at det ikke var alle, der havde den højeste skatteprocent under Poul Schlüter og Anders Fogh Rasmussen. Der var jo selskabstømmere osv., som fuldstændig slap for at betale skat, så det drejede sig kun om nogle grupper.

Men jeg kunne godt tænke mig at høre, om jeg virkelig forstod hr. Lars Barfoed rigtigt, nemlig derhen, at for almindelige mennesker, det var vist det udtryk, hr. Lars Barfoed brugte, har de sidste 10 år under den forrige regering været præget af reallønsnedgang. Altså når vi kigger på det beløb, folk havde til rådighed, efter at de havde betalt skat osv., så har der været tale om en tilbagegang i den disponible realløn.

Var det det, som hr. Lars Barfoed sagde var gældende for almindelige mennesker? Det vil jeg godt lige have gentaget, eller har jeg muligvis hørt forkert?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Vi er helt klar over, at vi skal pålægge virksomhederne disse meget store administrative byrder for at kræve noget op, og den socialdemokratiske ordfører sagde med henvisning til lovforslagets bemærkninger, at det ville føre til en forringelse.

Jeg vil bare spørge den konservative ordfører, hvis man ser efter, hvad der står i bemærkning-

gerne, står der så ikke nærmere »en lille forringelse«?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Til hr. Søren Søndergaard vil jeg sige, at jeg talte om skiftende socialdemokratiske regerings skattepolitik og dermed de stigende skatter, man har pålagt almindelige mennesker gennem skiftende socialdemokratiske regeringer. Jeg talte ikke om reallønsudviklingen her i samfundet, for reallønsudviklingen her i samfundet har jo været præget af, at det på trods af en erhvervsfjendtlig politik, og på trods af en erhvervsfjendtlig skattepolitik og en lønmodtagerfjendsk skattepolitik fra Socialdemokratiets side, alligevel er lykkedes at øge produktionen her i samfundet ude i de private virksomheder, således at man har kunnet have en fornuftig udvikling i reallønnen.

Jeg er helt enig med hr. Flemming Oppfeldt – det er vi tit, også i denne situation – i, at der står, at det er en lille forringelse af pensionen, der sker. Det glædede jeg mig også over, at hr. Ole Vagn Christensen tidligere i debatten sagde til mig i et svar, at det var en lille konsekvens, det her havde.

Hr. Ole Vagn Christensen syntes så alligevel, at det var ulækkert og tilsyneladende meget katastrofalt, men det er en lille konsekvens, det har. Så det er rigtigt, at det står klart og tydeligt i lovforslaget, at det for nogle betyder en forringelse, men det er en meget lille forringelse, der er tale om. En så lille forringelse, at det for mig at se, uden at jeg har et tal, men det kan vi måske få skaffet frem under udvalgsarbejdet, er en nedgang, der overhovedet ikke er mærkbar.

Vi kan godt en dag tage en diskussion om udviklingen i skattetrykket, siden den borgerlige regering overtog regeringsmagten i 1982, efter at Socialdemokratiet fuldstændig havde bombet dansk økonomi tilbage til sokkeholderne, og hvor det var nødvendigt at genoprette økonomien, bl.a. ved at få nogle penge ind i skat, således at man kunne fjerne statsgælden og genoprette en fornuftig balance på statsbudgetterne. Den diskussion kan vi godt tage en anden gang, men det er nok lidt uden for dagsordenen her i dag i øvrigt.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Så synes jeg da, at vi ved samme lejlighed også skulle tage en stor debat omkring den anden del af hr. Lars Barfoeds bemærkninger, nemlig spørgsmålet om den erhvervsfjendtlige erhvervs politik. Det er faktisk ikke det indtryk, vi andre har fået, når vi ser på, hvordan dansk erhvervsliv har klaret sig i konkurrencen, og hvordan man også har kunnet klare stabiliteten i det her samfund. Vi har faktisk alle kunnet se, at der er foregået en fornuftig udvikling, som har betydet, at når virksomhederne har tjent penge, så har medarbejderne også tjent penge, og sådan har tingene kørt, og så er velfærden sådan set vokset.

Så jeg er meget parat til at tage en diskussion om disse principielle ting, altså ved en anden lejlighed.

Men jeg må jo nok sige, at her hører vi en hårdhændet fastholdelse af, at det er rimeligt at ramme pensionisterne gennem sin lovgivning. Det er det, jeg synes der er ulækkert, men vi bliver nok ikke enige om, at noget sådant er ulækkert.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Det, vi indtil nu, hr. Ole Vagn Christensen og jeg, er blevet enige om, er, at konsekvensen er lille. Jeg mener så, at den er så lille, at det stort set ikke er mærkbart for nogen. Men det kan vi få belyst under udvalgsarbejdet.

Men det, jeg så påpeger, er, at man er nødt til at se ikke på et enkelt element i denne regerings samlede politik. Man er nødt til at se bredt på det. Og den samlede effekt af denne regerings politik er klart en fordel for almindelige lønmodtagere og pensionister i dette land. De får en bedre reallønsfremgang ved den politik, denne regering fører, end man ville have fået med den politik, som den tidligere socialdemokratiske regering fører, alene og allerede på grund af det skattestop, der nu er gennemført, og siden hen på grund af den lettelse i skattetrykket, som vi vil gennemføre, plus alle de mange andre gode sociale tiltag, som regeringen tager på forskellige områder.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Ole Vagn Christensen for tredje og sidste gang.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Når jeg beder om ordet igen, er det på grund af det med »lille«. Vi har jo diskuteret, at det, der er et lille beløb for hr. Lars Barfoed, ikke er et lille beløb for de pensionister, det drejer sig om. Lad os derfor holde os fra de floskler. Det kan godt være, at det samlede beløb ikke er så stort, men det, det handler om, er, hvordan det påvirker den enkelte.

I det hele taget synes jeg, at denne melodi med at tage fra de allersvageste, er ulækker. Jeg synes, det er smagløst, at man overhovedet kunne finde på at gøre noget sådant. Men det havde jeg selvfølgelig også troen på, at man ville gøre, for det var jo også det, vi diskuterede under valgkampen. Hvad er konsekvenserne af at få en borgerlig regering? Her har vi set et af eksemplerne.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

Vi har haft en, synes jeg, relativt lang debat om et relativt simpelt emne. Og det er også lykkedes undervejs at få blandet flere ting ind i forslaget. Der er faktisk også to elementer i det.

Der er jo dels det helt banale, at der foretages en omfordeling. Det sker jo tit, at en regering kommer med forslag, som omfordeler penge i samfundet, og sådan skal det være. Jeg synes også, at det er helt naturligt, at en borgerlig regering laver en omfordeling, hvor man tager fra nogle syge og giver det til erhvervslivet. Det er jo helt i ånden af en borgerlig-liberal politik. Så det ser jeg ikke noget forkert i, bortset fra at jeg grundlæggende er uenig i det. Men jeg ser ikke noget forkert i, at en borgerlig regering gør det.

Jeg forstår så ikke, at Venstres ordfører bruger hele sin ordførertale på at diskutere det administrative i det, og at det er derfor, man gør det, for jeg vil gerne sige her, at kan man finde en enklere og mindre belastende måde at forvalte opkrævningen af ATP-ordninger på, så er jeg med, så er SF med. Det er overhovedet ikke et problem, for jeg er da helt enig i, at det da er en fuldstændig bureaukratisk måde, som ordningen er skruet sammen på. Det må kunne gøres bedre, og vi tilsiger al mulig støtte til, at det kan ske.

Men det har da bare intet at gøre med, at man har lavet et finanslovforlig, som gør, at man gerne vil finde nogle penge til erhvervslivet. Og

hvem skal betale? Ja, det er jo ikke de multinationale selskaber, for man fyrer i Told og Skat. Så må man finde pengene andre steder, og så har man fundet ud af, at man kan tage dem fra nogle, der er syge, og det er klart, at de folk, der har det dårligste helbred, dem, der har flere sygdomsperioder, kommer til betale mest og får dermed mindst ud af det, når de kommer til pensionsalderen. Sådan er det, men det er jo en banal omfordelingssag i samfundet.

Men det andet synes jeg man skulle se på, og hvis det er det afgørende, så lad os finde en administrativ ændring og så lade være at lave en omfordeling. Så kan vi se på det. Ellers tror jeg nu nok, kommissoriet vil være, at SF er imod forslaget.

Anders Samuelson (RV):

Ja, jeg kunne være stærkt fristet til at nøjes med at sige ditto efter SF's ordfører. Jeg er fuldstændig enig. Den administrative del af det er det helt oplagt at vi også er interesseret i at gøre nemmere og bedre. Men når Venstres ordfører så står heroppe og siger, at vi jo en anden gang kan finde ud af det der med omfordelingsspørgsmålet, så kan man jo ikke lade være med at spørge: Hvorfor ikke gøre det i en sammenhæng? Hvorfor ikke gøre det med det samme?

Hvis det ikke har været et spørgsmål om, at det er et besparelsesforslag, men bare er et rent forenklingsspørgsmål, så lad os da få det løst med det samme og få fundet en anden måde at få ført de penge over til de folket, som man nu på et tidligere tidspunkt i hvert fald er blevet enig om skulle have den her ekstra ATP-ordning.

Det har altså ikke været intentionen, må man i hvert fald kunne konkludere. Det er, når det kommer til stykket, udelukkende et forenklingsspørgsmål sammenholdt med et besparelsesforslag.

Men kan vi finde en løsning på den sidste del, så er vi fra Det Radikale Venstres side selvfølgelig helt oplagt med. Vi er selvfølgelig helt med på, at der, hvor vi kan forenkle, skal vi gøre det.

Søren Søndergaard (EL):

Det er jo kommet frem, at det her er et besparelsesforslag, og det er også kommet frem, hvem det er, der skal betale. Det er de lønmodtagere, som ikke har løn under sygdom. Det er også blevet sagt, at baggrunden for, at det dobbelte ATP-bidrag blev indført, var, at det skulle kompensere for en manglende indbetaling af arbejdsmarkedspensionerne.

I bemærkningerne står der rimeligt klart, at afskaffelsen af det dobbelte ATP-bidrag gennemsnitlig kun vil have en lille betydning for den enkeltes samlede ATP-pension, og det er fuldstændig korrekt. Gennemsnitlig vil det stort set ikke kunne ses, men det er også en kendsgerning, at for nogle grupper, f.eks. folk med kroniske sygdomme og derfor et højt sygefravær, vil betydningen være til at se. Den vil være til at få øje på.

Det er derfor, at det er så uforståeligt med det her forslag, hvis det bare handlede om en administrativ forenkling, at man så ikke, samtidig med at man lavede den administrative forenkling, kom med et forslag til, hvordan man kunne hjælpe denne gruppe af særligt udsatte, som folk, der er kronisk syge, må siges at være.

Det har man ikke gjort, og det kan jo kun være, fordi når arbejdsgiverne skal have økonomiske lettelser, som regeringen her foreslår det, ja, så skal de betales af lønmodtagerne, og de skal i særlig grad betales af de mest udsatte grupper. Det må være filosofien, for ellers giver det ikke nogen mening.

Det er klart, at der er Enhedslisten ikke med. Men skulle regeringen finde på at ville lave en kompensation til de grupper, som rammes her, så er vi klar til at diskutere det og lægge stemmer til, og vi har også et par forslag til, hvor pengene kan komme fra.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg takker for tilslutningen til lovforslaget, og vi vil naturligvis bistå med besvarelser af de spørgsmål, som måtte komme frem under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Fredag eftermiddag er jo stadig ung, så vi kan måske lige snuppe et enkelt spørgsmål mere.

Der har været mange, der har været oppe og snakke om, hvor stort et beløb det her egentlig var for folk, der f.eks. er kronisk syge og i løbet af et år har tre, fire, måske fem sygeperioder af en vis varighed.

Kl. 16.05

Derfor synes jeg da, det ville være godt, når den diskussion, om det er et stort eller lille beløb, nu har været der, hvis ministeren kunne bidrage til en afklaring af det. Altså hvis ministeren har tallene, så kan vi lige så godt få dem her og få dem frem, sådan at alle udeomkring selv

kan vurdere, om de synes, at det er ligegyldige beløb, der ikke er værd at nævne overhovedet, eller det trods alt for nogle kan være beløb, der kan betyde, ikke at de går fra hus og hjem, men f.eks. at der er noget, som trænger til at blive fornyet, som ikke kan fornyes.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi vil under udvalgsbehandlingen sørge for fyldestgørende at besvare alle de spørgsmål, der måtte blive rejst.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse og lov om ligestilling af kvinder og mænd. (Servicestrategi, udfordringsret m.v.). (Lovforslag nr. L 159).

Folketingets næste møde afholdes mandag den 18. marts 2002 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den kommende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 16.07